

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Bernardini Scardaeonii Patauini Presbyteri de Castitate Libri Septem

Scardeone, Bernardino

Venetiis, 1542

Iuductio ut incesta suo se iudicio condemnet cap. xiii

urn:nbn:de:hbz:466:1-30433

per meretric plenà peccatis accesserat, iustificata, innocens, & sine peccato recessit. Quid tu ergo cunctaris diutius, aut differs in longum emendationem peccatorum. Pro certo scias tempus, quod nunc acceptabile est, mox in aduersam tempestatem immanitatis, & horroris plenam totum mutandum esse: quando nihil ualebit pœnitentia, nec erit ulla spes ueniæ, nec humana aut diuinæ misericordiæ perfugium.

Inductio ut incesta suo se iudicio condemnent.

Cap. XIII.

Iudicate miseræ foeminæ uosmetipsæ de uobis: hic iudicium uestrum requiro. Ingređimini parumper secretum thalamum conscientię uestræ, & sedentem ibi pro tribunali spectate eam ipsam dominum de uobis secreto iudicio rectissime iudicantem: nam sicut dicit Apostolus, si nos metipsos diiudicaremus, non utiq; iudicaremur. Quæ namq; ex uobis tam expers ratio nis erit, ut iudicio isto domestico, non succumbat: ac ream sese non dicat, et omni supplicio dignam. Et enim si uirgines fatuæ uel ob solam ignauiam, nuptiis coelestibus excluduntur, quid de iis quæso fiet, quæ nõ tantum, ut fatuæ illæ boni opus negligenter fecerunt, sed etiam petulanter sacrata, atque sanctificata Deo corpora impuris prostituerunt, lenonibus uulgantes Christi thalamum in lupanar. Dicite rogo, hoc etiam à uobis requirimus. Si mortalis cuiusuis hominis uxor deprehensa in adulterio ex præcepto legis obrui lapidibus digna est: quid sponsæ Christi adulteræ fieri par est: unica quidem puniri morte parum est, grauiora commertit scelus. Sed quidnam ergo supplicii erit huic incestæ satis, si mors una pœnæ satis non est. Aliquid profecto atrocius morte id sit, oportet: et hoc erit mortis sempiterna poena: quam nec mors ulla extinguat, nec ullus diminuat dies, nec ullum refrigerium

1. Cor. 11

Matth. 25

DE SACRIS VIRG.

Ieuet. Pernoscite uel ex hoc, quanta sit sceleris istiusmodi
 diimmanitas, quod quum tam misericors sit ecclesia san-
 cta Dei, tamen eiusmodi flagitium tam diro anathema
 re feriat, ut ne morietum quidem communionem per Illi-
 bertani concilii decretum dandam uelit ei, quae Deo di-
 cata stupram aliquando commiserit: quum tamen pro nul-
 lo ferè alio crimine (quod sciam) legatur communione
 culpam in morte interdicti. Sed iam contra eiusmodi ince-
 stas satis dictum arbitror. Horret liquidem animus, & ob
 pristinae uirginitatis honorem eas tantae sceditatis uitio
 incessere mens ipsa reformidat, mecum ipsum sane perpu-
 det de his minus honorifice loqui, quae sponsam Christi
 deceat: & quae ipsa sacrarum uirginum postulet reuerentia:
 quoquo modo interim pluraeque istarum uiuant, atque a
 uoto, & à sua professione rebellent.

Quam graue scelus sit Deo dicatam uirginem
 polluere incestu, quae acerrime semper
 fuerit uindicatum. Cap. XIII.

HAtenus de impudicis uestalibus, sed quae mo-
 do satis digna conuicta in eos ipsos scelestos, atque
 incestuosos homines dici possunt, quae has ipsas uir-
 gines sic Deo dicatas polluere, & incestare non uerentur?
 Quamnam oris facundia, quae grauitas orationis, aut quae uehe-
 mentia uerborum, atque sententiarum in tam nefarios, ac pro-
 fanos adulteros, posset pro sceleris grauitate satis digna
 reperiri? Vincit quidem officium linguae atrocitas rei & fa-
 cinoris magnitudo. Id cogitare mens stupet, & manus
 refugit exarare. Scelus est profecto quod nec ulla potest
 eloquentia satis explicari, nec ulla satis digna poena pu-
 niri. Profanus si quidem habetur, qui aut sanguinis, aut se-
 minis profluitio aedem polluit: at quanto profanior qui pu-
 ram, & consecratam uirginem incestat: spiritus sancti templum
 profanat: & sanctificatum corpus detestabili conuulsi-
 one corrumpit: Si ualde nefarium est uasa consecrata manibus